



**ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR  
OMULUI ÎN ROMÂNIA - COMITETUL HELSINKI**

București, Str. Nicolae Tonitza nr.8, Sector 3, Tel / Fax: 312 45 28; 312 37 11, e-mail: apador@dnf.ro

Tribunalul București – Secția a VIII-a

Dosar nr. 200/CA/2004

Termen: 26.01.2004

DOMNULE PREȘEDINTE,

**ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMÂNIA -  
COMITETUL HELSINKI (APADOR-CIH)**, cu sediul în București, str. Nicolae  
Tonitza nr.8, sector 3,

în temeiul art. 132 din codul de procedură civilă, își **modifică** acțiunea civilă prin care a  
chemat în judecată

**MINISTERUL PUBLIC - PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA SUPREMĂ DE  
JUSTIȚIE**, cu sediul în București, bd. Libertății nr.12-14, sector 5,

și pe

**BOTOȘ ILIE**, procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție,  
care urmează să fie citat la locul de muncă, respectiv la Ministerul Public – Parchetul de  
pe lângă Curtea Supremă de Justiție, cu sediul în București, bd. Libertății nr.12-14, sector  
5,

Prin modificarea acțiunii, solicităm ca prin hotărârea ce se va pronunța:

-1. Să se constate că **adresa nr. 78/2003** (datată 10 decembrie 2003 și însoțită de  
2 anexe) a Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție –  
Secția de Cooperare Internațională, de Informare Publică și Relații cu Presa **nu constituie  
executarea integrală a sentinței civile nr. 892 din 20 decembrie 2002** a Tribunalului  
București – Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și litigii de muncă.

-2. Să se constate că se menține obligația părților de a executa integral  
**sentința civilă nr. 892 din 20 decembrie 2002** a Tribunalului București – Secția a VIII-a  
civilă, conflicte de muncă și litigii de muncă.

-3. Să se dispună amendarea dlui. procuror general **BOTOȘ ILIE** cu suma zilnică  
prevăzută de art.16 al.2 rap. la art.10 al.3 din Legea nr.29/1990, și după data de 10  
**decembrie 2003, până la data executării integrale a hotărârii judecătorești.**

-4. Să se dispună obligarea părților, conform art.16 al.2 din Legea nr.29/1990, la  
plata de daune pentru întârziere, în cuantum de 1.000.000 lei/zi, și după data de 10  
**decembrie 2003, până la data executării integrale a hotărârii judecătorești.**

./.

DOMNULUI PREȘEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI

-5. Să se dispună obligarea părților la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

#### MOTIVELE CERERII SUNT URMĂTOARELE:

Prin sentința civilă nr. 892 din 20 decembrie 2002, Tribunalul București – Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și litigii de muncă a obligat Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție să comunice APADOR-CII toate informațiile solicitate prin scrisoarea nr. 303 din 26 august 2002.

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție a declarat recurs împotriva acestei sentințe, recurs ce a fost respins, ca nefondat, prin decizia civilă nr. 291 din 17 aprilie 2003 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția de contencios administrativ în dosarul nr. 500/2003. Decizia Curții de Apel București este irevocabilă.

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție era obligat, potrivit legii (art.16 din Legea nr.29/1990), să ne comunice informațiile în termen de cel mult 30 zile de la data de 17 aprilie 2003, termen care a expirat la 19 mai 2003, prima zi de întârziere în comunicarea informațiilor fiind 20 mai 2003.

Deoarece Ministerul Public nu a comunicat nici un fel de informații după data de 19 mai 2003, i-am acționat în judecată pe acesta și pe conducătorul său, pentru ca prin aplicarea unor sancțiuni pecuniare să fie determinați să respecte legea.

În acest sens, Tribunalul București – Secția a VIII-a a soluționat dosarul nr. 8924/CA/2003, pronunțând sentința civilă nr. 4509 din 2 decembrie 2003, prin care a hotărât, în temeiul art. 16 din Legea nr. 29/1990, amendarea pârâtului Botoș Ilie, procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu suma de 500 lei pe zi începând cu data de 30 august 2003 și până la data executării sentinței civile nr. 892 din 20 decembrie 2002 a Tribunalului București – Secția a VIII-a. Sentința a fost atacată cu recurs, aflat în curs de judecată.

La pronunțarea sentinței civile nr. 4509 din 2 decembrie 2003 a Tribunalului București, instanța a avut în vedere faptul că Ministerul Public nu comunicase nici un fel de date dintre cele la care fusese obligat prin hotărâre judecătorească.

Ulterior, la 8 zile după pronunțarea sentinței civile nr. 4509 din **2 decembrie 2003**, Ministerul Public a comunicat unele dintre datele la care fusese obligat de instanță. Comunicarea datelor a făcut-o prin adresa nr. 78/2003 (datată **10 decembrie 2003** și însoțită de 2 anexe) a Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Cooperare Internațională, de Informare Publică și Relații cu Presa.

Adresa nr. 78/2003 nu este semnată de procurorul general, ci de un procuror șef secție, care, potrivit legii (art. 35 din Decretul nr. 31/1954) nu poate reprezenta/angaja Ministerul Public. Or, în dispozitivul sentinței civile nr. 892 din 20 decembrie 2002 a

Tribunalului București – Secția a VIII-a se prevede obligarea Ministerului Public (iar nu a unei secții din cadrul acestuia) de a ne comunica informațiile solicitate.

În plus, cele 2 anexe care însoțesc adresa nr. 78/2003 și care conțin o parte din datele solicitate nu au nici un fel de semnătură sau atestare din partea celui care le-a întocmit. Deoarece conținutul anexelor nu este inclus în cel al adresei nr. 78/2003, răspunderea semnatarului adresei se limitează doar la mențiunile din adresă și nu se extinde la exactitatea datelor din anexe, care sunt separate de adresă.

Deci, anexele au fost întocmite de un anonim. Or, anonimul este incompatibil cu conceptul de persoană juridică. Chiar și în cazul Ministerului Public.

Răspunsul Ministerului Public este deficitar și sub aspectul conținutului, fiind incomplet, deoarece nu ne-au fost comunicate toate informațiile pe care le-am solicitat prin scrisoarea nr. 303 din 26 august 2002 și care au fost prevăzute în sentința civilă nr. 892 din 20 decembrie 2002 a Tribunalului București – Secția a VIII-a.

Astfel, în Anexa 2, Ministerul Public a comunicat numai câte mandate de supraveghere au fost solicitate și câte a aprobat în baza Legii nr. 51/1991 (câte cerute, exact atâtea și aprobate: 14.267), dar nu a mai comunicat câte dintre persoanele supravegheate în baza acestor mandate au fost trimise în judecată și câte dintre acestea au fost condamnate. Deși, aceste informații trebuiau să ne fie comunicate, potrivit cererii noastre și hotărârii judecătorești irevocabile (sentința civilă nr. 892 din 20 decembrie 2002 a Tribunalului București – Secția a VIII-a).

Ministerul Public deține aceste informații, deoarece trimiterea în judecată se dispune de parchet, care are atât evidența persoanelor pe numele cărora s-au emis mandate de supraveghere, cât și evidența persoanelor trimise în judecată. Intrucât participă și la judecata cauzelor penale, Ministerul Public are și evidența persoanelor trimise în judecată și condamnate/achitate. Ministerul Public trebuia să compare numele persoanelor pentru care a autorizat supravegherea în baza Legii nr. 51/1991 cu numele celor trimiși în judecată. Din această comparație rezulta eficiența autorizării: câți dintre cei supravegheați au fost trimiși în judecată. Ceea ce reprezintă tocmai una dintre informațiile pe care le-am solicitat și nu ne-au fost comunicate până în prezent.

Ministerul Public nu ne-a comunicat nici câte autorizări de supraveghere emise în baza Legii nr. 51/1991 au fost prelungite și nici care a fost durata cea mai mare a unei astfel de supravegheri autorizate (autorizarea inițială + toate prelungirile ei), deși deține aceste date.

De asemenea, Ministerul Public nu ne-a comunicat numărul persoanelor care au fost înștiințate că au fost supravegheate în baza Legii nr. 51/1991, câte persoane au făcut plângere împotriva măsurilor de supraveghere întreprinse pe această lege și câte dintre aceste plângeri au fost admise.

Obligația înștiințării celor supravegheați, la încetarea supravegherii, este prevăzută de Rezoluția 1402 (1999) privind controlul serviciilor secrete interne, adoptată de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei în care se menționează ca *“la încetarea supravegherii sau a interceptării, persoana respectivă trebuie să fie informată despre măsura luată.”*

Dreptul persoanei de a se adresa cu plângere împotriva supravegherii este prevăzut în art. 13 al. 6 din Legea nr. 51/1991. Potrivit acestui articol, plângerea se adresează procurorului anume desemnat, ierarhic superior celui care a emis mandatul. Invocarea de către Ministerul Public a art. 16 al. 3 din Legea nr. 51/1991 este irelevantă în speță, întrucât noi am solicitat informații privind totalul plângerilor împotriva măsurilor adresate parchetului, iar nu comisiilor parlamentare.

Dorim să evidențiem că toate informațiile care nu ne-au fost încă transmise de Ministerul Public se află în deținerea acestuia și fac parte dintre cele pentru care s-a stabilit prin hotărâre judecătorească irevocabilă că Ministerul Public are obligația să ni le comunice.

Ceea ce ne-a comunicat până în prezent Ministerul Public constituie doar o „plată parțială” din punct de vedere al executării obligației de a face stabilită prin hotărâre judecătorească irevocabilă. Or, potrivit principiilor dreptului civil, creditorul nu poate fi obligat să primească o plată parțială, iar plata parțială nu poate stinge obligația debitorului (art.1101 cod civil).

De aceea, solicităm ca instanța să constate că la data de 10 decembrie 2003 Ministerul Public nu a executat integral hotărârea judecătorească, că Ministerul Public are în continuare obligația de a executa integral acea hotărâre și să dispună sancțiunile pecuniare și daunele cominatorii față de pârâți și după data de 10 decembrie 2003, până la executarea integrală a hotărârii judecătorești.

In drept, invocăm dispozițiile art. 132 din codul de procedură civilă și art.16 din Legea nr.29/1990.

Solicităm proba cu înscrisuri.

Anexăm la prezenta cerere modificatoare, în copie :

-sentința civilă nr. 4509 din 2 decembrie 2003 a Tribunalului București  
-adresa nr. 78/2003 datată 10 decembrie 2003 a Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Inalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Cooperare Internațională, de Informare Publică și Relații cu Presa și cele 2 anexe care o însoțesc

Depunem în 3 exemplare cererea modificatoare și înscrisurile anexate, dintre care 2 exemplare spre a fi comunicate pârâților.

Consiliul de conducere al APADOR-CH

23 ianuarie 2004